

Min melodi

Av Jan Simonsson

Ett par sitter ömt omslingrat i myssoffan. Radion spelar mjukt i bakgrunden.

Hon: Du?

Han: Mmmmm.

Hon: Kommer du ihåg den här sången?

Han: Mmmm.... nää.

Hon: Jo... Det minns du väl. Vi dansade och sjöng.

Han: Jaså. Nää.

Hon: Bara du och jag. Jättekära var vi. Kysstes hela dansen. Ensamma på balkongen.

Han: Hemma hos dig?

Hon: Nej, när Maud och Lasse gifte sig.

Han: Men det var ju innan jag träffade dig.

Hon: Jaa. Det var ju med Tommy. Förlåt.

Han: (Lite stött) Det gör inget.

Hon: (Nynnars med)

Han: Men du behöver väl inte nynna med.

Hon: Men det gjorde ju inget sa du.

Han: Nä nä. Men du behöver väl inte sitta här med mig och nynna låtar som du har minnen till med din före detta.

Hon: Men dom råkar ju spela den på radio, det kan väl inte jag hjälpa. Men okej, jag kan stänga av.

Han: Äh. Låt det va. Den är väl snart slut

Hon: (Nynnars vidare)

Han: Sluta då!

Hon: Men jag gillar att sjunga den här låten. Även om jag och Tommy dansade till den en gång.

Han: Håglade menar du.

Hon: Det gör man väl när man är kär.

Hon nynnar på. Och mitt i sången börjar han demonstrativt att sjunga "You are the sunshine of my life".

Hon: Varför sjunger du?

Han: Jag kom att tänka på Lisa.

Hon: Lisa? Hur kom du att tänka på Lisa plötsligt?

Han: Vi hamnade på en solbalkong på Kanarieöarna en gång.

Hon: När då?

Han: Innan jag kände dig.

Hon: Jaha. --- Dansade ni?

Han: Bättre upp. Wacka wacka wacka.

Hon: Med Lisa!? Och därför måste du sjunga en helt annan låt mitt när jag sjunger min låt?

Han: Det var hennes älsklingslåt. Och om du sitter och sjunger låtar som du minns dina före detta till, så kan väl jag också få göra det.

Hon: Jag kan väl få sjunga färdigt först åtminstone.

Hon sjunger för full hals, och han är inte sen att fortsätta på "Sunshine..."

Hon: SLUTA!

Han tystnar.

Hon: Vi kan väl åtminstone sjunga en i taget. Nu stänger jag av radion, så sjunger du din låt om Lisa, sen är det min tur. Okej?

Han: Jag har sjungit klart.

Hon: Får jag sjunga då?

Han: Om du tycker att det är viktigt så...

Hon: Ja. (Hon börjar sjunga "Res med mig Stina i en roddbåt till Kina")

Han: Det där är ju inte samma låt.

Hon: Nä, den här minns jag Peder och Tage med.

Han: Va? Båda två. Samma låt?

Hon: I en roddbåt.

Han: Samtidigt?

Hon fortsätter att sjunga, och han klämmer i med "Mrs Robinson".

Hon: (Avbryter sig efter sen stund. Surt) Jaha. Bra. Få höra nu om dina äventyr till den där låten.

Han: Jag var arton. Scoutläger. Mor och dotter i ett tält på Gotland. Vi dansade inte.

Hon: Nähä nä. Lyssna på den här då. Som jag minns Stefan till.

Han: Min brorsa?!

Hon:(Sjunger) "Fån't ja en körv så hupper ja i älva..."

Han: Ha! Slå det här minnet du: (Sjunger) "She was only sixteen, only sixteen..."

Hon: "Här är polisen som mitt i gatan står..."

Han: "Tre små gummor skulle gå en gång..."

Hon: "Det var bom bom bom det var Bohus bataljon som drog ut med bössa och kanon..."

Han: "Vad du är söt min kära lilla ponny, vad du är söt min kära lilla häst..."

Hon: "Bluff och Spark och Tork och Kvark voro sex små dvärgar, en var ful och en var lång och en var dum i huvet..."

Han: "Underbara uppblåsbara Barbara..."

Hon: Ditt äckel!! Du tänker bara på själva akten, du tänker aldrig på passionen och känslorna, (drömskt) som i en tågtunnel i kolmörkret när jag tågluffade i alperna. En okänd man kom in i kupén...

Han: Sorry. Inget nytt.

Båda börjar sjunga: " Pardon me boy is this the Chattanooga Cho Cho..."

De avbryter förbryllat.

Hon: Var det du?

Han: Var det du?

Båda: (Faller varandra om halsen) Älskling.